உ

கூட்டு வழிபாட்டுப் பாமாலை

இந்து மாமன்றம்
ஆசிரியர் கலாசாலை,
கோப்பாய்.

உ

சிவமயம்

கூட்டு வழிபாட்டுப் பாமாலை

இந்து மாமன்றம்
ஆசிரியர் கலாசாலை,
கோப்பாய்.

கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை
இந்து மாமன்றம் 2004-2005

பெருங்காப்பாளர்:
திரு.ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி (அதிபர்)

காப்பாளர்:
செல்வி ப.நாகரத்தினம் (விரிவுரையாளர்)

தலைவர்:
திரு. சு. பிறேமன்

உபதலைவர்:
செல்வி ப. அன்பழகி

இணைச் செயலாளர்கள்:
திரு. தே. சத்தியானந்தன்
செல்வி தே. தமிழ்ச்செல்வி

பொருளாளர்:
திருமதி அ. சொரூபலதா

அர்ச்சகர்:
திரு. சோமாஸ்கந்த ஐயர் சபாபதி

உதவி அர்ச்சகர்:
ஜெ. செந்தில்நாதன்.

உ

கணபதி துணை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

பண் பியந்தகாந்தரம்

கோளாறு திருப்பதிகம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
மாசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்கு மிகவே

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார்பி லங்க
வெருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்சூடி வந்தெ
னுளமேபு குந்த வதனா
லொன்பதொடொன் றொடேழு பதினெட்டொ டாறு
முடனாய நாள்க ளவைதா
மன்பொடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீ றணிந்து
வுமையோடும் வெள்ளை விடைமேன்
முருகலர் கொன்றைதிங்கண் முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்த வதனாற்
றிருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவு
மருநெறி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்கு மிகவே.

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபாலி ருந்து
மறையோது மெங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனாற்
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிகுண நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நசஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாட னோடு
விடையேறு மெங்கள் பரமன்
றுஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல ணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு
மிகையான பூத மவையு
மஞ்சிடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோவ ணத்தர்
மடவா டனோடு முடனாய்
நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனாற்
கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
யாளரி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவா
ரொப்பிள மதியுமப்பு முடிமேல ணிந்தெ
னுளமேபு குந்த வதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
வினையா னவந்து நலியா
வப்படி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து
மடவா டனோடு முடனாய்
வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்சூடி வந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனா
லேழ்கடல் சூழிலங்கை யரையன் றனோடு
மிடரா னவந்து நலியா
வாழ்கட னல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறு மெங்கள் பரமன்
சலமக ளோடெருக்கு முடிமேல ணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனான்
மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவு
மலைகடன் மேருநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலியோடு விசற்கு நல்கு
குணமா யவேட விகிர்தன்
மத்தமு மதியுநாக முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனாற்
புத்தரொ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ண
றிருநீறு செம்மை திடமே
யத்தகு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொளாலை விறைசெந்நெ றுன்னி
வளர்செம் பொனெங்கு நிகழ
நான்முக னாதியாய பிரம புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
றானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து
நலியாத வண்ண முரைசெய்
யானசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானி
லரசாள்வ ராணை நமதே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருக்கேதீச்சரப் பதிகம்

பண்: நட்டராகம்

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர
வாஅனல் எரியம்பாற்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்(று)
உறைபதி எந்நாளும்
கருது கின்றவூர் கனைகடற் கடிகமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
கடுவினை அடையாவே.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையர்
எருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவர் அமரர்கள் வேண்டநஞ்
சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினில்
எழில்திகழ் மாதோட்டம்
கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக்
கெடுமிடர் வினைதானே.

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையினர்
அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுண்ணம் ஆதரித் தாடுவர் பாடுவர்
அகந்தொறும் இடுபிச்சைக்(கு)
உண்ண லாவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்(து)
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்(கு)
அருவினை அடையாவே.

பொடிகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொள் மூவிலை வேலினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்(து)

அடிகள் ஆதரித்(து) அருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசிந் தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
மடைந்தவர்க்(கு) அருளிய
வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப்(பு) இறப்பிலர்
மலிகடல் மாதோட்டத்(து)
எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
அல்லல் ஆசறுத்(து) அரனடி இணைதொழும்
அன்பராம் அடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகள்தனை
பொருந்தவைத் தொருபாகம்
மாழை அங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய
பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டம்
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீள் மார்பர்கே
தீச்சரம் பிரியாரே.

பண்டு நால்வருக்(கு) அறமுரைத் தருளிப்பல்
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய அருள்செய்கே
தீச்சரம் அதுதானே.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலித்
தெடுத்தவன் முடிதிண்டோன்
தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த
தலைவனார் கடல்வாயப்

பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டத்(து)
உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
தீச்சரத் துள்ளாரே.

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
புவியிடந்(து) எழுந்தோடி
மேவி நாடிநின் னடியிணை காண்கிலா
வித்தகம் என்னாகும்
மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
தோட்டநன் னகர்மன்னித்
தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
திருந்தளம் பெருமானே.

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகில் உடையவர்
புறனுரைச் சமணாதர்
எத்த ராகிநின்(று) உண்பவர் இயம்பிய
ஏழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்(து)
அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே.

மாடெ லாமண முரைசெனக் கடலின(து)
ஒலிகவர் மாதோட்டத்(து)
ஆடல் ஏறுடை அண்ணல்கே தீச்சரத்(து)
அடிகளை அணிகாழி
நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
நவின்றெழு பாமாலைப்
பாட லாயின பாடுமின் பக்தர்கள்
பரகதி பெறலாமே.

* * * *

தோடுடை யசெவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடை யசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடை யமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடுடை யபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

திருகோணமாமலைப் பதிகம்

பண்: புறநீர்மை

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு
மளப்பெருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
வவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ளமு னித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாக முன் கலந்தவர் மதின்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார்க் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடிய
விழித்தவன் றேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்

தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினுநல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீங்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலா
லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியா
யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையர்ந் தாரே.

நின்றுணுஞ் சமணுமி ருந்துணுந் தேரு
நெறியலா தனபுறங் கூற
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
மெல்லிய லொடுமுட னாகித்
துன்றுமொண் பௌவமவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
தாழ்ந்து திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமிலாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்து
முரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

✵ ✵ ✵ ✵

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருநீற்றுப் பதிகம்

பண்: காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தகுவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு

சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே.

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே.

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூட
கண்திகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்திசைப் பட்டபொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத்த வர்பணிந் தேத்தும் ஆல வாயான் திருநீறே.

ஆற்ற லடல்விடை யேறும் ஆல வாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
யாவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ
லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற்பி ரானென்று வினவு வோமல்லோ
மடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலா
மந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கந்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கல்லா
னலமில னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில ராகினுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயே.

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடச் சென்றலு
மோடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலு
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது விருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது

பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
றன்னெறி யேசர ணாத றிண்ணமே
யன்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலா
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

✵ ✵ ✵ ✵

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியே
னேற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதுந்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
வாற்றேன்டி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருக்கேதிச்சரப் பதிகம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறைக் கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியுமறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலலொழித் தருளி
வங்கமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலொழித் தருளி
வையமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்னழ காகஅரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
கிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக ழூரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

✳ ✳ ✳ ✳

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூ ரருட்றுறையு
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

உ
சிவமயம்
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சிவபுராணம்

(சிவனது அநாதி முறையான பழமை)

காப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

கலிவெண்பா

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் றாள்வாழ்க
வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
வேக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
வீசனடி போற்றி யெந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
யாராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி

யெண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறைந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றே
னுய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
யஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
யாக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
னாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
யறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் மாரியனே
நேச வருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
யாராவமுதே யுளவிலாப் பெம்மானே
யோராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
யின்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
யீர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
யாற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
ளூற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டனே
யல்லற் பிறவி யறுப்பானேயோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

கோயில் திருப்பதிகம்

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே.

வாழாப்பத்து

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழுங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

குழைத்தபத்து

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவாய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் அரியோய்நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

திருவிசைப்பா

முத்தீயாளர் நான்மறையர் மூவாயிர வர்நின்னோடு
ஒத்தேவாழும் தன்மையாளர் ஓதியே நான்மறையைத்
தெத்தேயென்று வண்டுபாடும் தென்தில்லை யம்பலத்துள்
அத்தாவுன்றன் ஆடல்காண அணைவதும் என்றுகொலோ.

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ
அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றுநான் மறக்கேன்
முன்னமா லறியா வொருவனா மிருவா.
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர்போ யகலப்
பொன்னின் செய்மண்ட பத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவா ளுமைகோ னடியோ
முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ
ராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக் காலநிழல்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு
மண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
போனகமு மருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலாவல்லிமாலை

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலு மன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனு மென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல்
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே

சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதன் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கும் முயிராமெய்ஞ்
ஞானத்தின் றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
சகல கலாவல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும்விளம்பி லுன்போற்
கண்டகண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே

தேவி தோத்திரம்

வாழ்வும் ஆனவள் துர்க்கா வாக்கும் ஆனவள்
வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தனள்
தாழ்வு அற்றவள் துர்க்கா தாயு மானவள்
தாபம் நீக்கியே என்னைத் தாங்கும் துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

உலகை யீன்றவள் துர்க்கா உமையு மானவள்
உண்மை யானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் துர்க்கா நித்யை யானவள்
நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

செம்மை யானவள் துர்க்கா ஜெயமு மானவள்
அம்மை யானவள் என்றன் உயிரைக் காப்பவள்
இம்மை யானவள் துர்க்கா இன்ப மானவள்
மும்மை யானவள் என்றும் முழுமை துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

உயிரு மானவள் துர்க்கா உடலு மானவள்
உலக மானவள் எந்தன் உடமை யானவள்
பயிரு மானவள் துர்க்கா படரும் கொம்பவள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

துன்ப மற்றவள் துர்க்கா துரிய வாழ்பவள்
துறையு மானவள் இன்பத் தோணி யானவள்
அன்பு உற்றவள் துர்க்கா அபய வீடவள்
நன்மை தாங்கிட என்னுள் நடக்கும் துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

குருவு மானவள் துர்க்கா குழந்தை ஆனவள்
குலமு மானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவு மானவள் துர்க்கா திரிசூலி யானவள்
திருநீற்றில் என்னிடம் திகழும் துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

ராகு தேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயை வேண்டினேன்
ராகு துர்க்கையே என்னைக் காக்கும் துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

கன்னி துர்க்கையே இதயக் கமல துர்க்கையே
கருணை துர்க்கையே வீர ககன துர்க்கையே
அன்னை துர்க்கையே என்றும் அருளும் துர்க்கையே
அன்பு துர்க்கையே ஜெய துர்க்கை துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே

சிவாய நம ஓம்

சிவாய நம ஓம் சிவாய நம ஓம்
சிவாய நம ஓம் சிவாய நம ஓம்
நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
சிவ சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்
சிவாய சிவாய சிவாய நம ஓம்
அரஹர சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்
சிவ சிவ சிவ சிவாய நம ஓம்.

சரணம்

கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்
தலைவநின் இணையடி சரணம் சரணம்
சரணம் பவகுக சரணம் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணம் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணம் சரணம்
உலைவரு மொருபரை சரணம் சரணம்
உமைசிவ அம்பிகை சரணம் சரணம்.

முடியா முதலே சரணம் சரணம்
முருகா குமரா சரணம் சரணம்
வடிவேல் அரசே சரணம் சரணம்
மயிலூர் மணியே சரணம் சரணம்
அடியார்க் கெளியாய் சரணம் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணம் சரணம்
கடியாக் கதியே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம்.

யாதுமாகி நின்றாய் - காளி
எங்கும்நீ நிறைந்தாய்
தீது நன்மை யெல்லாம் - நின்றன்
செயல்களன்றி யில்லை

போதுமிங்கு மாந்தர் வாழும்
பொய்ம்மை வாழ்க்கை எல்லாம்
ஆதிசக்தி தாயே - என்மேல்
அருள்புரிந்து காப்பாய்.

எந்த நாளும் நின்மேல் - தாயே
இசைகள் பாடி வாழ்வேன்
கந்தனைப் பயந்தாய் - தாயே
கருணை வெள்ளமானாய்
மந்தமாரு தத்தில் - வானில்
மலையினுச்சி மீதில்
சிந்தையெங்கு செல்லும் - அங்குன்
செம்மைதோன்று மன்றே.

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி
நெஞ்சுக்கு நீதியும் தோளுக்கு வாளும்
நிறைந்தசுடர் மணிப்பூண்
பஞ்சுக்கு நேர்பல துன்பங்களாம் - இவள்
பார்வைக்கு நேர்பெருந்தீ
வஞ்சனையின்றிப் பகையின்றிச் சூதின்றி
வையக மாந்தரெல்லாம்
தஞ்சமென்றே யுரைப்பீரவள் பேர்சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்திஓம்.

பொன்னைப் பொழிந்திடு மின்னை வளர்த்திடு
போற்றிஉனக் கிசைத்தோம்
அன்னை பராசக்தி என்றுரைத்தோம் - தளை
அத்தனையும் களைந்தோம்
சொன்னபடிக்கு நடத்திடுவாய் - மன
மேதொழில் வேறில்லை காண்
இன்னுமதே யுரைப் போம் சக்தி ஓம்சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்திஓம்.

வெள்ளை மலர்மிசை வேதக் கருப்பொருள்
ஆக விளங்கிடுவாய்
தெள்ளுக் கலைத் தமிழ் வாணி நினக்கொரு
விண்ணப்பம் செய்திடுவேன்
எள்அத்தனைப் பொழுதும் பயனின்றி
இராதென்றன் நாவினிலே
வெள்ளமெனப் பொழிவாய் சக்திவேல் சக்தி
வேல்சக்தி வேல்சக்தி வேல்.

வருவாய் வருவாய் வருவாயம்மா
திருவே உருவாய் வருவாயம்மா
இருளை நீக்கிட வருவாயம்மா - உந்தன்
அருளைப் பொழிநிதிடு தாயே அம்மா. (வருவாய்)

கல்யாணி கருமாரி காமாட்சி நீயே
மகாலக்ஷ்மி மாதங்கி மீனாட்சி நீயே
வரலக்ஷ்மி வாராய் நீ விசாலட்சி நீயே
உலகாளும் தாயே எனையாளும் தாயே
அம்மா.... அம்மா....
அம்மா.... அம்மா....

ஜய் ஜய் துர்க்கே ஜய் பவானி
சாம்பவி சங்கரி ஜய் பவானி
ஜய ஜெகதம்பே ஜய மாங்கல்யே
சாம்பவி சங்கரி ஜய் பவானி (ஜய்)

ஜய ஜெய ஜனனீ மகா காளியே
சாம்பவி சங்கரி ஜய் பவானி
அன்னை அபிராமி அருள் புரிவாய் - இந்த
அகிலமெல்லாம் சிறக்க வரம் தருவாய்
உன்னை வேண்டி மனம் உருகிநின்றோம்
உலகத்து நாயகியே எமைக்காப்பாய் (அன்னை)

உலகத்து நாயகியே அன்னையே நீ
உண்மை பக்தரது உறுதுணையே
இலைஉன் அருளுக்கு இணையிங்கு
எல்லோர்க்கு மினியவளாய் இலங்கிடுவாய் (அன்னை)

மலையத்வ ராஜனவன் திருமகளாம் - அவள்
மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் தேவி நீயே
பலகற்றும் பலகேட்டும் நின்னருளைப்
பாரில் பெறவிளைந்தோம் கருணை செய்வாய்.

சரஸ்வதி சரஸ்வதி சௌபாக்ய தாயினி
சரஸ்வதி சரஸ்வதி சகலகலா வாணி
சரஸ்வதி சரஸ்வதி கலையெல்லாம் தருவாய்
சரஸ்வதி சரஸ்வதி நலமெல்லாம் அருள்வாய்.

தஞ்சமென்றே வந்தேன் சரஸ்வதியே - எந்தன்
தாயே தருணம் வா சரஸ்வதியே
நெஞ்சமுருகிப் பாட சரஸ்வதியே
நாவில் நர்த்தனமம் செய் சரஸ்வதியே.

வெள்ளைத் தாமரை வாழும் சரஸ்வதியே - எந்தன்
உள்ளம் குழையப் பாட அருள் தருவாய்
கள்ளம் கபடொழித்துக் கொஞ்சித் தமிழில் தாயைக்
கண்டு களிக்கப் பாட்டுப் பாடவை அம்மா.

உமையவளே அருள் புரிவாயம்மா
ஓங்கார ரூபிணி அகிலாண்ட நாயகி

நான் செய்த பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பாயம்மா
நான் கேட்கும் வரங்களெல்லாம் தருவாயம்மா
ஜெகதாம்பிகே சிவரஞ்சனி.

மங்கள ரூபிணி மதிவாணி சூலினி....
வாழ்வுமானவள் துர்க்கா வாக்குமானவள்....

துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

மங்கள ரூபிணி மதியணி சூலினி பாணியளே
சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி சௌந்தரியே
கங்கண பாணியன் கனிமுகங் கண்டநல் கற்பக காமினியே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள்
தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி தாங்கியே வீசிடுவாய்
மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள் மாலைகள் சூடிடுவாள்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

சங்கரி சௌந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே
எங்குலம் தழைத்திட் டெழில்வடி வுடனே எழுந்தநல் துர்க்கையளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

தணதண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத் தண்மணிநீ வருவாய்
கணகண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணிநீ வருவாய்
பணபண பம்பண பறையொலி கூவிடப் பண்மணி நீ வருவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

பஞ்சமி பைரவி புத்திரி பஞ்சநல் பாணியளே
கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேலனைக் கொடுத்தநல் குமரியளே
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற் சக்தியெனும் மாயே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

எண்ணியபடி நீயருளிட எங்குல தேவியளே
பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய்
கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக் கவலைகள் தீர்ப்பவளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

இடர்தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லை யென்றுநீ சொல்லிடுவாய்
சுடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச் சுகமது தந்திடுவாய்
படர்தரு இருளில் பரிதயாய் வந்து பலவினை ஓட்டிடுவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

ஜெய ஜெய பாலா சாமுண்டீஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய துர்க்கா ஸ்ரீபரமேஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாக்ஷி

ராகு கால துர்க்கா அஷ்டகம்

வாழ்வு ஆனவள் துர்க்கா வாக்கு மானவள்
வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தவள்
தாழ்வு அற்றவள் துர்க்கா தாயும் ஆனவள்
தாபம் நீக்கியே என்னைத் தாங்கும் துர்க்கையே.

தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே
தேவி துர்க்கையே ஜெய தேவி துர்க்கையே.

உலகை ஈன்றவள் துர்க்கா உரமயு மானவள்
உண்மை யானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் துர்க்கா நித்தை யானவள்
நிலவில் நின்றவள் எந்தன் நிதியும் துர்க்கையே - (தேவி)

செம்மை யானவள் துர்க்கா செபமு மானவள்
அம்மை யானவள் அன்பு தந்தை ஆனவள்
இம்மை யானவள் துர்க்கா இன்பமானவள்
மும்மை யானவள் என்றும் முழுமை துர்க்கையே (தேவி)

உயிரு மானவள் துர்க்கா உடலு மானவள்
உலக மானவள் எந்தன் உடமை யானவள்
பயிறு மானவள் துர்க்கா படரும் கொம்பவ்ள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த துர்க்கையே (தேவி)

துன்ப மற்றவள் துர்க்கா துரிய வாழ்பவள்
துரையு மானவள் இன்பத் தோணி யானவள்
அன்பு உற்றவள் துர்க்கா அபய வீடவள்
நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் துர்க்கையே (தேவி)

குருவு மானவள் துர்க்கா குழந்தை யானவள்
குலமு மானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவு மானவள் துர்க்கா திரிசூலி மாயவள்
திருநீற்றில் என்னிடம் திகழும் துர்க்கையே (தேவி)

ராகு தேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயை வேண்டினேன்
ராகு துர்க்கையே என்னைக் காக்கும் துர்க்கையே (தேவி)

கன்னி துர்க்கையே இதய கமல துர்க்கையே
கருணை துர்க்கையே வீரக் கனக துர்க்கையே
அன்னை துர்க்கையே என்றும் அருளும் துர்க்கையே
அன்பு துர்க்கையே ஜெய துர்க்கை துர்க்கையே. (தேவி)

தேவி காமாட்சி சுமங்கலி

அரகர சங்கரி நாரிம னோகரி
ஆதிபு ராந்தக அம்பிகையே
முரகரி மாதவ சோதரி மாதவி
மோகவி லாசினி முக்கனியே
மரகத ரூபிணி மாதும னோன்மணி
மகபதி பாணிய வாணியளே
ஜெயஜெய பங்கய குங்கும மஞ்சள்
இலங்குசு மங்கலி காமாட்சி

திருவருள் எங்கணும் தேக்கிட மங்கலச்
சீரறம் செய்யன்ன பூரணியே
உருவருள் கொண்டுல குய்ந்திட மாதவன்
ஓம்பிடும் காஞ்சி யுமையவளே
குருவருள் பொங்கிடக் குஞ்சித பாதமென்
கூப்பிய நெஞ்சினில் கோலிடுவாய்
ஜெயஜெய பங்கய குங்கும மஞ்சள்
இலங்குசு மங்கலி காமாட்சி

அருளுரு நெஞ்சினில் அம்புயக் கண்களில்
ஆட்சிபு ரிந்திடும் அன்னையளே
பொருளுறு புன்னகை பொங்கிட வந்தருள்
பூங்கணை ஏந்திய பொன்மகளே

மருவறு சேவடி வாழ்த்தி வணங்கிட
வல்லமை தந்தருள் வைணவியே
ஜெயஜெய பங்கய குங்கும மஞ்சள்
இலங்குசு மங்கலி காமாட்சி

தனதன தந்தன தானன தந்தன
தாந்திடு தோமெனத் தாண்டவமே
கனதனம் பம்பிடக் காற்சிலம் போங்கிடக்
காந்த கனன்றிடும் காளியபேே
மனதெனும் மன்றில மாந்தனள் ஊக்கிடும்
மந்திர தந்திர மாமணியே
ஜெயஜெய மங்கலி குங்கும மஞ்சள்
இலங்குசு மங்கலி காமாட்சி

செகமதில் காணுமெச் சந்நிதி யாயினும்
தேவியுன் ரூபமென் சிந்தனையே
முகமதில் சந்திர பிம்பமெ னும்படி
மோகனப் புன்னகை பூப்பவளே
இகமதில் சாந்தியும் இல்லற மேன்மையும்
ஈந்திட வந்தருள் ஈகையளே
ஜெயஜெய பங்கய குங்கும மஞ்சள்
இலங்குசு மங்கலி காமாட்சி

சொந்தமான துர்க்கை அம்மா

கந்தவீர மகாளி கமல மங்கலை
கருணையான கமல வடிவழகி கனிந்து நின்றனை
விந்தையாகி விளக்குமாகி விளங்கி வந்தனை
விண்ணுமாகி மண்ணுமாகி வெற்றி கண்டனை
மந்தமான புத்தியோட்டி மணமும் தந்தனை
மலரில்வேதன் உன்னைப்பாட மயக்கம் தீர்த்தனை
சொந்தமான துர்க்கையம்மா இந்த நாள்முதல்
என்றனோடு வாழ்விக்க என்றும் தங்குவாய்.

நந்தவீர மாகாளி நயன மாலினி
நம்பிவந்த எம்மிடையே நலனும் காட்டுவாய்
இந்தவாழ்வில் உன்னையன்றி இங்கு யாருளார்
இன்றுநல்ல காலைவந்து இனிமை கூட்டுவாய்
மந்தையாடு போலவாழ்வில் மயங்கி நில்லாமல்
முத்தியோடு செல்வபோகம் முழுதும் நாட்டுவாய்
சொந்தமான துர்க்கையம்மா இந்த நாள்முதல்
என்றனோடு வாழ்வழிக்க என்றும் தங்குவாய்.

பொங்குவீர மாகாளி பொய்மை தீரமணி
பொறுமையோடு பெருமையாகிப் பொருளும் கூட்டினாய்
எந்தையான சிவனைத் தூது எடுத்து அனுப்பினாய்
எழிலியாகி வண்ணமாகி என்னுள் ஆடினாய்
பந்தணைந்த விரலிநீயும் பகைமை என்றதும்
பறந்துவந்து படைகளோட்டிப் பசுமை காட்டினாய்
சொந்தமான துர்க்கையம்மா இந்த நாள்முதல்
என்றனோடு வாழ்வழிக்க என்றும் தங்குவாய்.

விந்தைவீர மாகாளி விரைந்து வந்திடின்
சொந்தநோயும் வந்தநோயும் தொலைவில் ஓடிடும்
எந்தமாயம் எம்மைத்தேடி வந்த போதிலும்
என்னையீன்ற தாய்நினைப்பில் எரிந்து போய்விடும்
சிந்தைவாழும் உன்றன்மஞ்சள் சிறிது பூசிடின்
கந்தனோடு கரியன்நீல கண்டன் காணலாம்
சொந்தமான துர்க்கையம்மா இந்த நாள்முதல்
என்றனோடு வாழ்வழிக்க என்றும் தங்குவாய்.

ஆதிசக்தி சோதிசக்தி ஆளவந்த சக்தியே
ஆகமங்கள் ஆனசக்தி ஆத்ம சோதி சக்தியே
நீதிசக்தி நித்தியசக்தி நீறுபூசும் சக்தியே
நீலிசக்தி நிருத்தசக்தி நீலமேனி சக்தியே
காதிசக்தி கானசக்தி காணுமின்ப சக்தியே
காளிசக்தி காயசக்தி காட்சிதந்த சக்தியே

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி அஷ்டகம்

(பண்: நாதநாமக்கிரியை)

பகவதி தேவி பர்வத தேவி
பலமிகு தேவி துர்க்கையளே
ஜெகமது யாவும் ஜெயஜெய வெனவே
சங்கரி யுன்னைப் பாடிடுமே
நஹறநஹ தகதக பசபச வெனவே
தளித்திடு ஜோதி யானவளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

தண்டினி தேவி தக்ஷிணி தேவி
கட்கினி தேவி துர்க்கையளே
தந்தன தான தனதன தான
தாண்டவ நடன ஈஸ்வரியே
முண்டினி தேவி முனையொளி சூலி
முனிவர்கள் தேவி மணித்தீவி
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

காளினி நீயே காமினி நீயே
கார்த்திகை நீயே துர்க்கையளே
நீலினி நீயே நீதினி நீயே
நீர்நிதி நீயே நீர்ஒளியே
மாலினி நீயே மாதினி நீயே
மாதவி நீயே மான்விழியே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே
நாகினி யாயே துர்க்கையளே
ஊரணி மாயே ஊறறு தாயே
ஊர்த்துவ யாயே ஊர்ஒளியே
காரணி மாயே காருணி தாயே
கானக யாயே காசினியே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தபாநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

திருமக ளானாய் கலைமக ளானாய்
மலைமக ளானாய் துர்க்கையளே
பெருநிதி யானாய் பேரறி வானாய்
பெருவலி வானாய் பெண்மையளே
நறுமல ரானாய் நல்லவ ளானாய்
நந்தினி யானாய் நங்கையளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

வேதமும் நீயே வேதியவள் நீயே
வேகமும் நீயே துர்க்கையளே
நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே
நாணமும் நீயே நாயகியே
மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே
மானமும் நீயே மாயவளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தபாநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

கோவுரை ஜோதி கோமள ஜோதி
கோமதி ஜோதி துர்க்கையளே
நாவுறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி
நாட்டிய ஜோதி நாச்சியளே
பூவுறை ஜோதி பூரண ஜோதி
பூதநற் ஜோதி பூரணையே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

ஜெயஜெய சைல புத்திரி பிரஹ்ம
சாரணி சந்த்ர கண்டினியே
ஜெயஜெய கூஷ்மாண் டினி ஸ்கந்த
மாதினி காத்யா யன்னையளே
ஜெயஜெய கால ராத்திரி கௌரி
ஸித்திதா ஸ்ரீநவ துர்க்கையளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெயதுர்க்கா

மஹாலட்சுமியைத் துதிப்போம்

உண்மையென் றுணர்த்த நெஞ்சில் ஓடிவந்து நிற்பவள்
நன்மைசெய்ப வர்களுக்கு ஞானதீபம் ஆனவள்
மென்மையான பண்பினோடு மேவும்அன்புக் காவியம்
பன்மைஒன்றும் பாங்கில்வந்த பாரில்அன்னை வாழ்கவே.

சொல்லடங்கி நின்போதில் தூய்மைத் தோற்றம் கொண்டவள்
பல்லுயிருக்குள் ஊறிநிற்கும் பாசமென்னும் தேசவள்
அல்லலுற்று அழைப்பவர்க்கே ஐயம்நீக்கு கின்றவள்
வல்லமைக்கோர் எல்லைஎன்னும் மாண்பின்அன்னை வாழ்கவே.

சோதனைகள் நூறுகோடி சூழவந்த போதினும்
நீதிஉண்மை தன்னில் ஒன்றி நின்றிருக்கும் திண்மையில்
ஜோதியாகத் தோற்றங்கொண்டு தோள்வலிக்குள் வாழ்பவள்
காதணிந்த சக்கரத்தின் கற்பின்அன்னை வாழ்கவே.

அர கரோ கரா - தாயே
அர கரோ கரா - தாயே
அன்னை துர்க்கை அம்பிகையே - அரகரோகரா
எம்மையாளும் ஈஸ்வரியே - அரகரோகரா
என்றும்இன்ப மானவளே - அரகரோகரா
அன்பர்களின் இரட்சகியே - அரகரோகரா
அவலவினை தீர்ப்பவளே - அரகரோகரா
தெல்லிநகர்ச் செல்வதியே - அரகரோகரா
தீனர்களின் தயாபரியே - அரகரோகரா
சங்கு சக்கர நாயகியே - அரகரோகரா
எங்கள் அன்னபூரணியே - அரகரோகரா
அரகரோகரா அரகரோகரா

ஸ்ரீ மகிடாசுர மர்தினி ஸ்தோத்திரம்

அயிகிரி நந்தினி நந்தித மேதினி
விச்வ விநோதினி நந்தனுதே
கிரிவர விந்த்ய சிரோதி நிவாசினி
விஷ்ணு விலாசினி ஜிஷ்ணு துதெ
பகவதி ஹேசினி கண்ட குடும்பினி
பூரி குடும்பினி பூரிக் குதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாசுர மர்தினி
ரம்யக பர்தினி சைல சுதே.

சுரவர வர்சினி துர்தர தர்ஷினி
துர்முக மர்சிணி கர்சரதே
த்ரிபுவன போஷிணி சங்கர தோஷிணி
கில்பிஷ மோஷிணி கோஷரதே
தனுஜ நிரோஷிணி திதிசுத ரோஷினி
துர்மத சோஷிணி சிந்து ரதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாசுர மர்தினி
ரம்யக பர்தினி சைல சுதே.

அயிஜக தம்ப மதம்ப கதம்பவன
ப்ரிய வாஸினி ஹாஸர த
சிகரி சிரோமணி துங்க ஹாலய
ஜிருங்க நிஜாலய மத்யகதே
மதுமது ரேமது கைட பஞ்ஜினி
கைடப பஞ்ஜினி ராசரதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாசுர மர்தினி
ரம்யக பர்தினி சைல சுதே.

கமல தலாமல கோமள காந்தி
கலாக விதாமல பாலலதே
சகல விலாச காலநில யக்ரம
கேலி சலத்கல கம்சகுலே
அலிகுல சம்குல சுவலய மண்டல
மௌலி மிலத்பகு லாலிகுலே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாசுர மர்தினி
ரம்யக பர்தினி சைல சுதே.

கனகல சத்கல ஹிந்து ஜலைரனு
ஸிஞ்சிறு தேகுண ரங்கபுவம்
பஜதி ஜகிம்ந சசீகுச கும்ப
தடீபர ரம்ப சுகாநுபவம்
தவசர ணம்சர ணம்சுர வாணி
நதாமர வாணி நிவாஸி சிவம்
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாசுர மர்தினி
ரம்யக பர்தினி சைல சுதே.

மகாலட்சுமியைத் துதிப்போம்

கமல மேவுழ் திருவே நின்மேல் காத லாகி நின்றேன்
குமரி நின்னை இங்கே பெற்றோர் கோடி இன்ப முற்றார்
அமரர் போல வாழ்வேன் என்மேல் அன்பு கொள்வா யானால்
இமய வெற்பில் மோத நின்மேல் இசைகள் பாடி வாழ்வேன்.

செல்வ மொட்டு மெய்தி நின்னாற் செம்மை யேறி வாழ்வோன்
இல்லை என்ற கொடுமை உலகில் இல்லையா வைப்பேன்
முல்லை போன்ற முறுவல் காட்டி மோக வாதை நீங்கி
எல்லை யற்ற சுவையே எனைநீ என்றும் வாழ வைப்பாய்.

வேண்டும் என்னும் வேட்கை தோன்றில் வேடிக் கைகள் செய்பவன்
பூண்ட வெண்மை செம்மை தன்னில் பொய்மை மாய்ந்து நிற்பவள்
காண்டி என்று பெற்ற மக்கள் காணக் காத்து நிற்பவள்
ஆண்டு கொள்ள இங்கு வந்த ஆதி சக்தி வாழ்கவே.

பற்றுக் கொள்வ தற்குத் தன்னைப் பால மாக்கிக் கொண்டவள்
முற்றி நின்ற நற்ற வத்தின் மூல மாகி வந்தவள்
கற்ற தொப்பை இல்லை யென்று கண்ணில் காட்டி நின்றவள்
பெற்ற யாவும் பெற்று வந்த பேசும் அன்னை வாழ்கவே.

அம்பாள் துதிப்பாடல்

அம்மாள் அம்மா என்தாயே
ஆறுதல் தந்தெம்மைக் காப்பாயே
இம்மா நிலத்தில் நீதானே
எங்கள் துர்க்கை தாய்தானே (அம்மா அம்மா)

இங்கே நாம்படும் வேதனைகள்
எல்லாம் உனக்குத் தெரியாதோ
எல்லாம் நீயே அறிந்திருந்தும்
ஏனோ எம்மை வாட்டுகின்றாய் (அம்மா அம்மா)

எல்லாப் பிழையும் பொறுத்திடம்மா
தாயே எம்மைக் காத்திடம்மா
பொல்லாப் பெல்லாம் போக்கிடவே
புதுமை ஒன்றைச் செய்திடம்மா (அம்மா அம்மா)

அல்லும் பகலும் அழுகுரல்கள்
எல்லாத் திசையும் வேதனைகள்
பொல்லா வினைகள் சூழ்ந்தெம்மை
புழுவாய்த் துடிக்க வைக்குதம்மா (அம்மா அம்மா)

சொல்லால் வடிக்க முடியாத
துயரம் எனக்கு ஏனம்மா
எம்மால் தாங்க முடியாது
தாயே எம்மைக் காப்பாற்று (அம்மா அம்மா)

ஒன்றா இரண்டா நாம்சொல்ல
உள்ளத்து வேதனை தீராயோ
என்றும் உன்னை நாம்துதித்தும்
ஏனோ எம்மை வாட்டுகின்றாய் (அம்மா அம்மா)

நின்றால் நடந்தால் உன்நினைவு
எங்கும் எதிலும் உன்காட்சி
துன்பம் வராமல் காத்தெமக்கு
துணையாய் என்றும் வந்திடம்மா (அம்மா அம்மா)

வருவாய் வருவாய் வருவாய் அம்மா
திருவே உருவாய் வருவாயம்மா
இருளை நீக்கிட வருவாயம்மா - உன்
அருளைப் பொழிந்திடு தாயே அம்மா (அம்மா அம்மா)

கல்யாணி கருமாரி காமாக்ஷி நீயே
மகாலக்ஷ்மி மாதங்கி மீனாட்க்ஷி நீயே
வரலக்ஷ்மி வாராஹி விசாலாட்சி நீயே
உலகாளும் தாயே என்னையாளும் தாயே
(அம்மா அம்மா)

ஆறு துணை

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம் - பராசக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி - ஓம்சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்

கணபதி ராயன் - அவன்இரு
காலைப் பிடித்திடுவோம்
குணம்உயர்ந் திடவே - விடுதலை
கூடி மகிழ்ந்திடவே. (ஓம்சக்தி)

சொல்லுக்கு அடங்காகவே - பராசக்தி
சூரத் தனங்கள் எல்லாம்
வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி
வாழி என்றே துதிப்போம் (ஓம்சக்தி)

வெற்றி வடிவேலன் - அவனுடை
வீரத்தினைப் புகழ்வோம்
சுற்றிநில் லாதே போ! பகையே!
துள்ளி வருகுது வேல் (ஓம்சக்தி)

தாமரைப் பூவினிலே - சுருதியைத்
தனிஇருந் துரைப்பாள்
பூமணித் தாளினையே - கண்ணில்ஒற்றிப்
புண்ணியம் எய்திடுவோம் (ஓம்சக்தி)

பாம்புத் தலைமேலே - நடம்செயும்
பாதத்தினைப் புகழ்வோம்
மாம்பழ வாயினிலே - குழல்இசை
வண்மை புகழ்ந்திடுவோம் (ஓம்சக்தி)

செல்வத் திருமகளைத் திடங்கொண்டு
சிந்தனை செய்திடுவோம்
செல்வமெல் லாம்தருவாள் நமதொளி
திக்கனைத் தும்பரவும் (ஓம்சக்தி)

நவராத்திரி பாட்டு

(மூன்றும் ஒன்றாகிய மூர்த்தி)

மாதா பராசக்தி வையம்எலாம் நீநிறைந்தாய்
ஆதாரம் உன்னை அல்லாமல் ஆரெமக்குப் பாரினிலே
ஏதா யினும்வழிநீ சொல்வாய் எமது உயிரே
வேதாவின் தாயே மிகப் பணிந்து வாழ்வோமே.

வாணி

வாணி கலைத் தெய்வம் மணிவாக்கு உதவிடுவாள்
ஆணி முத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெலாம் காட்டுவதாய்
மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே.

ஸ்ரீதேவி

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி அழகுடையாள்
அன்னையவள் வையம்எலாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொன்தாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

பார்வதி

மாலையிலே தான்பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே ஊதி உலகக் கனல்வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்ந்திடுவாள் நேரே அவள்பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே.

சரஸ்வதி தேவியின் புகழ்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை
கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி உணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின்று ஒளிர்வாள்
கள்ளம் அற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துள்பொருள் ஆவாள் (வெள்ளைத்)

மாதர் தீங்குரல் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடம் கொண்டாள்
கோது அகன்ற தொழில் உடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈத னைத்தின் எழிலிடை உற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள் (வெள்ளைத்)

வஞ்சம் அற்ற தொழில்புரிந் துண்டு
வாழும் மாந்தர் குலதெய்வம் ஆவாள்
வெஞ்ச மர்க்குஉயி ராகிய கொல்லர்
வித்தை ஓர்ந்திடு சிற்பியர் தச்சர்
மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகம் செய்வோம்
வீர மன்னர்பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்சம் என்று வணங்கிடும் தெய்வம்
தரணி மீதுஅறி தெய்வம். (வெள்ளைத்)

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
தீமை காட்டி விலக்கிடும் தெய்வம்
உய்வம் என்ற கருத்துடை யோர்கள்
உயிரி னுக்குஉயிர் ஆகிய தெய்வம்.
செய்வம் என்றொரு செய்கை எடுப்போம்
செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
கைவ ருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம் (வெள்ளைத்)

செந்த மிழ்மணி நாட்டிடை உள்ளீர்
சேர்ந்து இத்தேவை வணங்குவம் வாரீர்
வந்தனம் இவட்கே செய்வது என்றால்
வாழி அஃதுஇங்கு எளிதன்று கண்டீர்
மந்தி ரத்தை முணுமுணுத்து ஏட்டை
வரிசை யாக அடுக்கி அதன்மேல்
சந்த னத்தை மலரை இடுவோர்
சாத்தி ரம்இவள் பூசனை அன்றாம் (வெள்ளைத்)

வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி
தேடு கல்விஇ லாததொர் ஊரைத்
தீயி னுக்குஇரை யாக மடுத்தல்
கேடு தீர்க்கும் அமுதம்என் அன்னை
கேண்மை கொள்ள வழிஇவை கண்டீர் (வெள்ளைத்)

ஊணர் தேசம் யவனர்தம் தேசம்
உதய ஞாயிற்று ஒளிபெறு நாடு
சேண்அ கன்றதோர் சிற்றடிச் சீனம்
செல்வப் பார சிகப்பழந் தேசம்
தோள்ந லத்த துருக்கம் மிசிரம்
சூழ்க டற்கப் புறத்தினில் இன்னும்
காணும் பற்பல நாட்டிடை எல்லாம்
கல்வித் தேவியின் ஒளிமிகுந்து ஓங்க (வெள்ளைத்)

ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்
நல்ல பாரத நாட்டிடை வந்தீர்
ஊனம் இன்று பெரிது இழைக்கின்றீர்
ஓங்கு கல்வி உழைப்பை மறந்தீர்
மானம் அற்று விலங்குகள் ஒப்ப
மண்ணில் வாழ்வதை வாழ்வென லாமோ
போன தற்கு வருந்துதல் வேண்டாம்
புன்மை தீர்ப்ப முயலுவம் வாரீர் (வெள்ளைத்)

இன்ன றும்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
பின்னர் உள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறி வித்தல் (வெள்ளைத்)

நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
நிதிகு றைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
அதுவும் அற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்
ஆண்மை யாளர் உழைப்பினை நல்கீர்
மதுரத் தேமொழி மாதர்கள் எல்லாம்
வாணி பூசைக்கு உரியன பேசீர்
எதுவும் நல்கி இங்கு எவ்வகை யானும்
இப்பெ ருந்தொழில் நாட்டுதும் வாரீர். (வெள்ளைத்)

- மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார்

ஓம் நமசிவாய சிவாயநம ஓம்
ஓம் நமசிவாய சிவாயநம ஓம்
ஓம் நமசிவாய சிவாயநம ஓம்

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவஸ்வ ஹா
தத் ச்விதுர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ஜ தீமஹி
தியோ ஜோனப் பிரசோதயாம்.

சித்தர் வாழும் திருத்தலங்கள்
(சமாதி நிலையில் என்றும் உள்ளனர்)

1. சிதம்பரம்	-	திருமூலர்
2. சீர்காழி	-	நந்திதேவர்
3. வைத்தீஸ்வரன் கோயில்	-	தன்வந்திரி
4. திருவாரூர்	-	கமலமுனி
5. திருவரங்கம்	-	கட்டைமுனி
6. கருவூர்	-	கருவூர்த்தேவர்
7. பழனி	-	யோகர்
8. மதுரை	-	சுந்தரானந்தம்
9. திருப்பரங்குன்றம்	-	மச்சைமுனி
10. திருவனந்தபுரம்	-	கும்பமுனி
11. திருப்பதப்பதம்	-	கோரக்கர்
12. திருக்கழுக்குன்றம்	-	குதம்பைச்சித்தர்
13. திருக்கடவூர்	-	பாம்பாட்டிச் சித்தர்
14. திருக்காளத்தி	-	கவரிமான் முனிவர்
15. திருவண்ணாமலை	-	இடைக்காட்டுச்சித்தர்
16. அழகர் மலை	-	இராமதேவர்
17. இராமேஸ்வரம்	-	பதஞ்சலி
18. எட்டிகுடி	-	வான்மீக முனிவர்
19. முகத்துவாரம் (கொழும்பு)	-	பெரியானைக் குட்டிச்சித்தர்
20. மட்டக்களப்பு	-	சித்தானைக் குட்டிச்சித்தர்
21. நுவரெலியா	-	நவநாதச்சித்தர்
22. நீராவியடி (யாழ்ப்பாணம்)	-	கடையிற் சுவாமிகள்
23. நகுலேச்சரம்	-	சடையம்மா சுவாமிகள்
24. மாத்தளை	-	குமரகுரு

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்.
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்,
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை,
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும்.

"இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்"
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

Guru Printers, 56, Adiyapatham Veethy, Thirunelvely.